

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DSR-IV-0702-2-1-TW/11

J. Księżka
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 21.02.11
nr 1544 podpis *[Signature]*

BIURO MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.02.2011

nr 741 podpis *[Signature]*

Warszawa, dnia 17 lutego 2011 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na wystąpienie Pana Marszałka z dnia 2 lutego 2011 r., dotyczące oświadczenia senatora Ryszarda Knosali złożonego podczas 69. posiedzenia Senatu RP, w sprawie zasad ustalania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, uprzejmie informuję:

W okresie otrzymywania przez osobę uprawnioną świadczeń z funduszu alimentacyjnego, wszelkie kwoty alimentów uzyskane od dłużnika alimentacyjnego w pierwszej kolejności powinny trafiać do organu właściwego wierzyciela na poczet zwrotu należności dłużnika z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, aż do ich całkowitego zaspokojenia. Wynika to z art. 27 ust. 8 i 9 w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r., Nr 1, poz. 7, z późn. zm.).

Jeżeli egzekucja jest prowadzona przez komornika sądowego, to kolejności zaspokajania roszczeń określonej w ww. artykule przestrzega komornik, jeśli zaś komornik w danej sprawie nie prowadzi postępowania egzekucyjnego z uwagi na fakt, iż dłużnik zamieszkuje za granicą, to na wierzycielu spoczywa obowiązek przekazywania do organu właściwego wierzyciela świadczeń otrzymanych od dłużnika alimentacyjnego.

Jeżeli w okresie otrzymywania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, niezgodnie z kolejnością określoną w ww. art. 28 ust. 1, wierzyciel otrzyma alimenty od dłużnika

(bez znaczenia pozostaje czy są to alimenty na poczet zaległości czy też bieżące zobowiązania, gdyż ustawa takiego zastrzeżenia nie zawiera), to narazi się na obowiązek zwrotu świadczeń z funduszu alimentacyjnego w kwocie odpowiadającej otrzymanym od dłużnika alimentom (wraz z ustawowymi odsetkami) - zgodnie z art. 2 pkt 7 lit. d ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, świadczeniami nienależnie pobranymi są świadczenia z funduszu alimentacyjnego wypłacone w przypadku, gdy osoba uprawniona w okresie ich pobierania otrzymała jednocześnie alimenty.

Jak zostało wyżej wskazane, dopiero w przypadku przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, zgodnie z art. 28 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 8 i 9 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, kwoty wyegzekwowane od dłużnika w pierwszej kolejności zaliczane są na poczet zwrotu należności dłużnika z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego. Jeśli zaś wierzyciel nie otrzymuje świadczeń z funduszu, np. z uwagi na fakt, iż wniosek o ustalenie prawa do nich jest w trakcie rozpatrywania, to do czasu wydania decyzji o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego, obowiązuje kolejność zaspokajania roszczeń alimentacyjnych z kwoty wyegzekwowanej od dłużnika wskazana w art. 28 ust. 2 ww. ustawy, tj. w pierwszej kolejności wierzyciel ma prawo otrzymać od dłużnika świadczenia alimentacyjne do wysokości zasądzonych miesięcznie świadczeń.

Jeśli więc osoba decyduje się na świadczenia z funduszu alimentacyjnego, to ma zagwarantowaną ich regularną, comiesięczną wypłatę w kwocie zasądzonych alimentów, nie więcej jednak niż 500 zł na dziecko. Jednak w okresie otrzymywania świadczeń z funduszu alimentacyjnego, wszelkie kwoty alimentów wyegzekwowane od dłużnika alimentacyjnego w pierwszej kolejności trafiają do gminy, która je wypłaca na poczet zwrotu należności dłużnika z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, aż do ich całkowitego zaspokojenia. Jeśli dłużnik posiada również zobowiązania z tytułu wypłaconych zaliczek alimentacyjnych, to w dalszej kolejności zaspokajane są właśnie te należności, aż do ich całkowitego zaspokojenia. Dopiero w dalszej kolejności z kwoty wyegzekwowanej od dłużnika pokrywane są należności wierzyciela, czyli zaległe alimenty.

Jednocześnie należy podkreślić, że w odróżnieniu od świadczeń rodzinnych, świadczenia z funduszu alimentacyjnego (jak i zaliczka alimentacyjna wypłacana do 30 września 2008 r. na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej) jest świadczeniem zwrotnym, finansowanym z budżetu państwa. Kolejność egzekucji, określona w art. 28 ustawy o pomocy

osobom uprawnionym do alimentów, gwarantuje zachowanie takiego właśnie charakteru tego świadczenia.

Zważywszy na fakt, iż w znaczącej liczbie przypadków dłużnicy alimentacyjni posiadają duże zaległości alimentacyjne względem wierzycieli, wprowadzenie zasady, że z kwoty wyegzekwowanej od dłużnika w pierwszej kolejności zaspokajany byłby wierzyciel, oznaczałoby w praktyce, że egzekucja należności z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego byłaby minimalna, gdyż pierwszeństwo w zaspokajaniu miałyby zaległości wierzyciela. Takie rozwiązanie funkcjonowało do 30 września 2008 r. na podstawie ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej i jego skutek był taki, że egzekucja należności dłużników alimentacyjnych z tytułu wypłaconych zaliczek alimentacyjnych praktycznie miała marginalny wymiar, a zwrotny charakter zaliczki alimentacyjnej był w większości przypadków jedynie teorią.

W związku z powyższym, praktyka organów właściwych realizujących świadczenia z funduszu alimentacyjnego, które uznają, że z nienależnymi świadczeniami mamy do czynienia zawsze wtedy, gdy osoba uprawniona do świadczeń z funduszu alimentacyjnego w okresie ich pobierania, niezgodnie z kolejnością określoną w art. 28 ust. 1 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, otrzymywała alimenty (niezależnie od tego, czy są to alimenty na poczet zaległości czy też na bieżące zobowiązania), jest prawidłowa i zgodna z celami ustawy wyrażonymi w przepisach art. 2 pkt 7 lit d, 27 ust. 9 i 28 ww. ustawy i nie planuje się zmiany powyższych przepisów.

MINISTER
Jolanta Fedak